

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1197/2492

นายต๋อ บัวสูง , นายเที่ยง บัวสูง, นายหมัด โต๊ะอาด้า ผู้ร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ที่ดิน ป.พ.พ. มาตรา 1382, ป.ที่ดิน ป.พ.พ. มาตรา 1304, ป.ที่ดิน ป.พ.พ. มาตรา 1334, . ป.วิ.พ. มาตรา 55

ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน บุคคลจะได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ได้ก็เฉพาะแต่การกระทำตามกฎหมายที่ดิน ดังที่ได้มีบทบังคับไว้ในมาตรา 1334 กฎหมายที่ดินดังว่านี้ได้มีปรากฏ เป็นบทบัญญัติใน พ.ร.บ.ออกโฉนดที่ดินเป็นลำดับมา จนถึงฉบับที่ 7 พ.ศ. 2486 การร้องขอให้ศาลแสดงว่าที่ดินไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ ซึ่งผู้ร้องได้ครอบครองมา 20 ปีเศษเป็นของผู้ร้องนั้น ได้มีมาตรา 13,15 แห่ง พ.ร.บ.ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 7) 2486 บังคับไว้แล้ว ส่วนการได้กรรมสิทธิ์ใน อสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา 1382 ป.ม.แพ่งฯ นั้น ต้องเป็นทรัพย์ที่บุคคลมีกรรมสิทธิ์อยู่ก่อนแล้ว ไม่ใช่ที่รกร้างว่างเปล่าที่ไม่มีหนังสือสำคัญ.

คำพิพากษา

คดีนี้ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งแสดงว่า ที่ดินไม่มีหนังสือสำคัญสำหรับที่ เนื้อที่ประมาณ ๓๐๐ ไร่เศษ ซึ่งผู้ร้องได้เข้าครอบครองก่อสร้างมา ๒๐ ปีเศษ เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ร้อง ขอให้ศาลมีคำสั่งไปยังหอทะเบียนที่ดินให้ทำการรังวัดออกหน้าโฉนดให้ผู้ร้อง ศาลชั้นต้นเห็นว่า คำร้องของผู้ร้องเป็นคำฟ้อง ต้องทำตามแบบคำฟ้องตามแบบพิมพ์ที่จัดไว้ และตามกฎหมายที่ผู้ร้องอ้างมาไม่ได้ให้อำนาจผู้ร้องจะเสนอคดีต่อศาลได้ จึงสั่งไม่รับคำร้อง ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน ผู้ร้องฎีกาศาลฎีกาเห็นว่า ตามคำร้องของผู้ร้องแสดงว่า ที่ดินนั้น เป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่า อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตาม ป.ม.แพ่งฯ มาตรา ๑๓๐๔(๑) ซึ่งบุคคลจะได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ได้ ก็เฉพาะแต่การกระทำตามกฎหมายที่ดิน ดังที่ได้มีบทบังคับไว้ในมาตรา ๑๓๓๔ กฎหมายที่ดินดังว่านี้ ก็ได้มีปรากฏเป็นบทบัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.ออกโฉนดที่ดินเป็นลำดับมา จนถึงฉบับที่ ๗ กรณีเช่นของผู้ร้องนี้ ได้มีมาตรา ๑๓,๑๕ แห่ง พ.ร.บ.ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๗) บังคับไว้แล้ว ส่วนการได้สิทธิใน อสังหาริมทรัพย์โดยทางอายุความได้สิทธิตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๘๒ ป.ม.แพ่งฯ นั้น อสังหาริมทรัพย์นั้นต้องเป็นทรัพย์ที่บุคคลมีกรรมสิทธิ์อยู่ก่อนแล้ว สาธารณสมบัติของแผ่นดินหาใช่ทรัพย์สินของผู้อื่นไม่ หาเป็นแต่ทรัพย์สินของแผ่นดิน ซึ่งใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือสงวนไว้ เพื่อประโยชน์ร่วมกัน บทบัญญัติของ พ.ร.บ.ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๗) ๒๔๘๖ ประกอบกับกฎกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๖ วางวิธีการให้ผู้ขอจดทะเบียนการได้มา ซึ่งกรรมสิทธิ์ที่ดินตาม ป.ม.แพ่งฯ มาตรา ๑๓๘๒ ให้ต้องยื่นคำขอพร้อมด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลนั้น ก็มีความปรากฏชัดเจนอยู่แล้วในมาตรา ๑๔ แห่ง พ.ร.บ.และในข้อ ก. แห่งกฎนั้นว่า เป็นวิธีการสำหรับการได้มาซึ่งที่ดิน ที่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์แล้วเท่านั้น หาใช่เรื่องสำหรับที่รกร้างว่างเปล่าที่ไม่มีหนังสือสำคัญ ซึ่งมีกฎหมายบังคับไว้ชัดเจน. พิพากษายืน.

องค์คณะ

ประมุข สุวรรณศรี . มนูญณ์ยวีมลสาร . ดุลยทัศน์ชนาณัติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1197/2492>